

steren for at stikke en plade er jo altså en anden måde at sige på, at arbejdsministeren lyver.

Jeg kan i hvert fald sige, at når jeg tænker tilbage på de drøftelser, vi havde i regeringens Europaudvalg på det tidspunkt, så var det vel den eller i hvert fald én af de sager, som der blev brugt aller mest tid og aller flest kræfter på, hvordan man kunne finde en fornuftig løsning set med danske øjne.

Og hr. Bertel Haarder ved jo godt, at i sådan et forløb prøver man at tage alle de underhåndskontakter, man kan tage, for at finde ud af, hvor smertegrænsen går for at prøve at samle et flertal enten for at blokere, som så må få andre til at bevæge sig, eller et flertal, der går ind for at lave ændringer. Og i hvert fald ud fra det, jeg ved, så er det, som hr. Bertel Haarder citerede arbejdsministeren for at have sagt til Ritzau, i fuldstændig overensstemmelse med de ting, som arbejdsministeren undersøgte i hele denne her fase for at se, hvor vi lander.

Derfor synes jeg, det er ulykkeligt, med en sag af den her karakter, hvor vi i hvert fald på lange strækninger har fælles synspunkter, hvor det handler om at skabe det for Danmarks vedkommende bedst mulige resultat, hvor arbejdsministeren har gjort sit – mener jeg man kan sige med sandhed – både hjemmearbejde og arbejde i EU på ordentlig vis, og derfor synes jeg også, at vi, inden vi får skruet os alle sammen alt for højt op, måske skulle opfordre til, at vi i fællesskab prøver at få fundet en løsning på det her, for ingen af os kan jo være tjent med det. Der vil ikke være nogen, der er sejrherre, og nogen, der er tabere, blandt de partier, der diskuterer det her. Vi risikerer alle sammen at blive tabere.

Derfor synes jeg lige, vi skulle prøve at standse op og tænke os om og se, om ikke vi kan finde en løsning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Til hr. Poul Erik Dyrlund, der hidser sig op over, at vi skulle være blevet særlig liberalistiske, fordi vi i dette lovforslag vil ændre definitionen af arbejde, vil jeg blot henvise hr. Poul Erik Dyrlund til det lovforslag, vi lige har vedtaget, der hed L 13, om helbredsoplysninger.

Man kunne jo benytte den samme metode i dette forslag, som man gjorde i lovforslaget om helbredsoplysninger, og sige, at i dette forslag har vi et andet arbejdsbegreb. Det er der jo ikke noget i vejen for. Altså det havde vi en lang diskussion med ministeren om i forbindelse med

L 13, og det fastholdt ministeren, at det kunne man da sagtens have og så sige, at alle andre steder, hvor man havde arbejdstid defineret, var det fortsat de gældende regler.

Det var en måde, hvor vi så kunne få en løsning. Så vi vil gerne finde en løsning, men det forudsætter altså, at man lader være med at overimplementere forslaget, og at man friholder de grupper, som intet har at gøre med EU's indre marked, nemlig flaskedrenge, avisbud og den slags småting, som man kan sidestille med fritidsaktiviteter, og som på ingen måde udgør konkurrencemæssig fordel for danske virksomheder eller noget af det andet, som jo er baggrunden for EU's indre marked og dermed direktiverne på dette område.

(Kort bemærkning).

Bertel Haarder (V):

Hr. Stavvad skal lægge mærke til, hvad jeg sagde om den ærlige kamp. Hvis arbejdsministeren havde kæmpet en ærlig kamp for vore standpunkter, så havde vi støttet hende med at få sagen igennem Folketinget, også selv om hun og Danmark var kommet i mindretal.

Men der har ikke været tale om ærlig kamp. Arbejdsministeren kan ikke bringe det mindste gran af dokumentation for, at hun har arbejdet for lavere aldersgrænse for små fritidsjob, ikke det mindste gran. Og når man ser i dagspressen, når man på en computer trykker ind på Jytte A. og finder alt, hvad Jytte A. har lavet af skriverier de sidste lange tider, så kommer der adskillige artikler frem om denne sag og ikke én artikel, der antyder, at arbejdsministeren er det aller mindste imod det, der ligger her, og at hun på noget tidspunkt har arbejdet for, at det skulle være anderledes. Der er ikke den mindste dokumentation.

Jeg står f.eks. med en artikel her fra bladet Det Ny Aktuelt fra fredag den 1. marts, »Kommentar om børns arbejde«, hvor hun i ét og alt forsvare det, der ligger. Hun har ikke kæmpet . . .

Formanden:

»Ministeren« har ikke kæmpet, hedder det.

Bertel Haarder (V):

Undskyld.

Hr. Dyrlund begyndte jo også ganske ærligt – han er da i det mindste en ærlig mand – her for lidt siden at argumentere for direktivet. Han er jo tilhænger af det. Det passer i enhver henseende til traditionelle socialdemokratiske opfattel-